

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יוסי טורס

תובעת

מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אברהם אגבאריה ואח'

נגד

נתבעת

מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד ארנון גרפי ואח'

פסק דין

כתב התביעה

1. הנתבעת היא חברה העוסקת בייצור רהיטים ושיווקם והחל משנת 2013 התקשרה בחוזה עם חברה בשם מ.ס.י הנדסה בע"מ (להלן – מ.ס.י הנדסה) לצורך הובלת הרהיטים לבית הלקוח והרכבתם. בעניין זה יובהר (והדברים לא פורטו בכתב התביעה אך עולים מהחוזה שצורף) כי בהתאם לחוזה, הלקוח הוא שאמור לשאת בעלות ההובלה וההרכבה ולשלמה ישירות לידי המוביל ואילו חבות הנתבעת היא רק במקרה שהתמורה החודשית המצטברת לא הגיעה לסכום המינימום שצוין בחוזה (130,000 ₪). אציין עוד שבחוזה הוסכם שלכל צד הזכות להביא לסיום ההתקשרות בהודעה בת 60 ימים (להלן – החוזה הראשון).

2. חברת מ.ס.י הנדסה היא חברה פרטית המצויה בבעלותו של מר מחמוד יונס אשר הוא אף בעליה של התובעת (להלן – יונס). חברה זו עסקה בעבודות בנייה ובנוסף הפעילה, כאמור, את מערך ההובלות על פי החוזה הראשון. התובעת טוענת כי הצדדים עבדו בדרך זו עד סוף שנת 2016 שאז ביקש יונס לבצע את פעילות ההובלות במסגרת חברה נפרדת, היא התובעת, אותה הקים לצורך כך בתחילת שנת 2017. התובעת טוענת כי הדבר נדרש בין היתר בשל הצורך במימון משאיות חדשות ובאשראי בנקאי הנדרש לשם כך. התובעת טוענת כי לאור כך ביקשה מהנתבעת שייחתם עמה חוזה (במקום עם מ.ס.י הנדסה) ובתוספת האפשרות להפסקת ההתקשרות בהתראה בת 60 ימים ותחתיה תקבע תקופת התקשרות בת 7 שנים. לטענת התובעת הצדדים ניהלו משא ומתן בנושא ולבסוף נחתם ביום 1.1.2017 חוזה חדש בו נקבעה תקופת התקשרות עד יום 31.12.2022, היינו למשך 6 שנים. כן נקבעה בחוזה זה תמורה חודשית בסכום של 140,000 ₪ תחת הסכום של 130,000 ₪ שצוין בחוזה הראשון (להלן – החוזה השני).

3. התובעת טוענת כי הצדדים עבדו על פי החוזה השני אך בחודש 10/2017 הודיעה לה הנתבעת על הפסקת ההתקשרות ביניהן החל מיום 31.12.2017 וזאת מבלי שקדם לכך הליך כלשהו. נטען עוד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

שבחודש 3/2018 הגישה הנתבעת תביעה נגד התובעת בבית משפט השלום בחדרה ובה ביקשה להצהיר שאין עליה לפרוע מספר המחאות מעותדות שמסרה לתובעת וזאת בשל הפרתה את החוזה, אך התביעה נדחתה. כן נדחה בהסכמה ערעור שהגישה הנתבעת (להלן – ההליך הקודם).

4. לאור כך טוענת התובעת כי הנתבעת הפרה את החוזה השני, הציגה בפניה מצג שווא והטעתה אותה. עוד נטען שלא נערך לה שימוע. התובעת טוענת כי נגרמו לה נזקים בשל התנהגות הנתבעת הנובעים מאבדן הכנסה למשך 5 השנים שנותרו עד סיום תקופת החוזה השני ובסך הכל נזק בסכום של 2,224,836 ₪. כן טענה היא לנזק בגין מכירת המשאיות שנרכשו לצורך קיום החוזה, בסך של 165,631 ₪; פיצויי הסתמכות בסך 200,000 ₪; ועגמת נפש בסך 100,000 ₪ ובסה"כ 2,690,467 ₪.

כתב הגנה

5. הנתבעת טוענת בכתב הגנתה כי החוזה השני הוא חוזה למראית עין שנערך לבקשת התובעת אשר נזקקה לו לצורך הצגתו לבנק, אך בפועל הצדדים סיכמו שלא יחול כל שינוי ביחס לאפשרות לסיים את ההתקשרות ביניהם בהודעה מוקדמת בת 60 ימים. הנתבעת מדגישה כי יכולת סיום החוזה בהודעה מוקדמת הייתה חשובה לה ולא הייתה לה כל סיבה לוותר עליה. לאור כך טוענת הנתבעת שאין ליתן תוקף לחוזה השני ובמיוחד לביטול סעיף סיום ההתקשרות. הנתבעת מוסיפה וטוענת כי לאחר חתימת החוזה השני שינתה התובעת את התנהגותה והחלה לזלזל בעבודה ולאחר שניתנו לה מספר התראות, הודיעה לה הנתבעת על סיום ההתקשרות בהתראה של יותר מ-60 ימים. נטען אפוא שהתובעת הפרה את החוזה ולכן הופסקה ההתקשרות אגב דרישת פיצוי על הנזק שגרמה.

6. הנתבעת טענה עוד לחלופין שיש לראות בהתנהלות התובעת כהטעיה ומשכך היא רשאית הייתה להביא לביטול החוזה השני. כן טענה שהתובעת פעלה בחוסר תום לב בשלב הטרם חוזי. בנוסף נטען שאם לא תתקבל טענתה לכך שהחוזה השני הוא למראית עין, אזי התובעת הפרה את החוזה וקמה לנתבעת הזכות לבטלו כפי שעשתה.

7. הנתבעת טענה עוד כי בכל מקרה לא נגרם לתובעת נזק כלשהו שכן התנהלותה במסגרת החוזה הייתה הפסדית. בעניין זה נטען שהקמתו של מערך הפצה עצמאי דרש מהתובעת להשקיע משאבים רבים אשר לא כיסו את הסכום שהרוויחה מהחוזה. הנתבעת צירפה לכתב הגנתה חוות דעת של סמנכ"ל הכספים שלה רו"ח אשר מלול התומכת בטענה זו. כן חלקה הנתבעת על זכותה של התובעת לפיצוי בגין יתר הנזקים שנטענו ובהם הנזק מרכישת המשאיות; פיצויי הסתמכות; ועגמת נפש. לאור כך עתרה הנתבעת לדחות את התביעה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

ראיות הצדדים

8. הצדדים הגישו את ראיותיהם בדרך של תצהירים. מטעם התובעת הוגש תצהירו של יונס בלבד אך התבקש לזמן לעדות את מר מג'די זייד (להלן – מג'די). מטעם הנתבעת הוגש תצהיר מנהלה (להלן – איציק) וכן תצהירו של מג'די. כן הגישה הנתבעת חוות דעת מטעם רו"ח אייל מור (להלן – רו"ח מור).

9. לאחר שהתובעת נוכחה לדעת שמג'די הגיש תצהיר מטעם הנתבעת, ביקשה היא לצרף את תצהירו של אביו של מג'די אשר הוגש בהליך הקודם שבין הצדדים. בית המשפט (במותב קודם) נעתר לבקשה.

10. עם זאת, בסופו של דבר מג'די ואביו לא העידו. בנושא זה אדון בהרחבה בהמשך אך אציין כבר עתה שהתובעת ויתרה על עדות אביו של מג'די לאחר שטענה שהוא לא קיבל אישור כניסה לישראל (מג'די ואביו אינם תושבי ישראל ומתגוררים בשטחי הרשות הפלסטינית). בהמשך, ויתרה הנתבעת על עדותו של מג'די לאחר שטענה שהוא "לא מוכן לבוא".

11. להשלמת התמונה (ולדבר תהיה חשיבות בהמשך) אציין שהתובעת צירפה לתצהירה מסמך אותו כינתה חוות דעת מטעם רו"ח יוסף עיאש ג'בארין (להלן – רו"ח ג'בארין), וזאת הגם שהמסמך אינו ערוך כחוות דעת. בשיבת יום 28.10.2025 ביקש ב"כ הנתבעת להוציא מסמך זה מהתיק בשל כך שהוא אינו ערוך כחוות דעת. ב"כ הנתבעת אישר שאין מדובר בחוות דעת אלא "הוא עושה חישוב בתור רואה חשבון של החברה ומגיש מסמכים שהוא ערך" ובסופו של דבר רו"ח ג'בארין לא העיד והטעמים לכך יפורטו בהמשך.

12. בסופו של יום רק מנהלי הצדדים (יונס ואיציק) העידו ונחקרו על תצהיריהם וכן נחקר רו"ח מור. לא ראיתי לפרט בשלב זה את עדויות הצדדים ואת הראיות שהוגשו והדבר ייעשה בשלב הדיון ובהתאם לנדרש.

סיכומי הצדדים

13. **התובעת** טענה בסיכומיה כי טענת הנתבעת לפיה החוזה השני הוא חוזה למראית עין לא הוכחה. נטען כי מדובר בטענה שיש לדרוש לגביה רמת הוכחה מוגברת ואילו במקרה זה הנתבעת העידה רק את מנהלה כך שמדובר בעדות יחידה של בעל דין והטענה נדונה לדחייה מטעם זה בלבד. התובעת הוסיפה וטענה כי הנתבעת לא ניסתה להוכיח את טענתה לפיה היא (התובעת) ביקשה את החוזה השני על מנת להציגו לבנק והגם שהיא (התובעת) ויתרה על החיסיון הבנקאי הנתבעת לא ניסתה לזמן את נציגי הבנק ולברר אם אכן החוזה השני הוצג בפניהם. נטען שיש לזקוף התנהגות

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

1 זו לחובת הנתבעת. כן נטען שלא הוכחה טענת הנתבעת לפיה היא מקפידה תמיד על סעיף סיום
2 התקשרות בתוך 60 ימים שכן לא הוצג כל חוזה להוכחת הטענה.

3
4 14. כן טענה התובעת כי בהליך הקודם טען מנהל הנתבעת שיש בידו הקלטה של מג'די מודה שזו
5 הייתה מטרת החוזה השני אך ההקלטה לא הוצגה מעולם כך שיש להניח שטענה זו לא הייתה אמת.
6 בהקשר זה טענה התובעת שמג'די מסר בהליך הקודם עדות התומכת בגרסתה וכי ב"כ הנתבעת
7 הכשיר את גרסתו של מג'די כראיה בהליך זה הגם שהוא לא העיד, שכן ויתר על עדותו והצהיר
8 שיסתפק בדברים שמסר בהליך הקודם.

9
10 15. ביחס לטענת איציק לפיה לא היה בידו כלל עותק חתום של החוזה השני, נטען כי זה צורף
11 לכתב התביעה בהליך הקודם אשר הוגש בחודש 3/2018 כך שאין בסיס לטענה. כן הפנתה התובעת
12 לעדותו של מג'די בהליך הקודם שם אישר שיונס הגיע למשרדי הנתבעת לחתום על החוזה השני
13 ותהתה מדוע הדבר היה הכרחי אם מדובר בחוזה למראית עין בלבד. כן ביקשה התובעת שלא לקבל
14 את טענת הנתבעת לפיה לאחר סיום ההתקשרות הנתבעת לא ניסתה כלל להיאחז בתקופת
15 ההתקשרות שבחוזה השני והפנתה לגרסתה בכתב התביעה בהליך הקודם (סעיף 13) שם טענה
16 אחרת. עוד הפנתה לסתירה בגרסתו של איציק בדבר השאלה אם חתם על החוזה השני אם לאו.
17 ביחס לטענת איציק בחקירתו לפיה בפועל התמורה הייתה 140,000 ₪ גם לפני החוזה השני ולכן
18 אין ללמוד משינוי הסכום על אמיתותו של החוזה השני, נטען שמדובר בגרסה כבושה שלא הוכחה.

19
20 16. התובעת הוסיפה וטענה שאין לקבל את הטענה לפיה לא היה לנתבעת כל אינטרס בויתור
21 על סעיף סיום ההתקשרות שכן הדבר העניק לה "שקט תנעשייתי" לתקופה של שש שנים ולכן היה
22 לה בכך יתרון בדיוק כמו שהיה לתובעת.

23
24 17. לאור כך ביקשה התובעת לדחות את טענת הנתבעת בדבר היות החוזה השני חוזה למראית
25 עין.

26
27 18. בעניין הנזק נטען כי אין לקבל את חישוביה של הנתבעת אלא החישוב הוא פשוט במסגרתו
28 יש לחשב את עלויות תפעול החוזה וכך להבין אם מדובר בחוזה רווחי אם לאו. בעניין זה נטען שיש
29 להביא בחשבון את עלות תפעול המשאיות ושכר העובדים כפי שעשה רו"ח ג'אברין המכיר את
30 ההוצאות מתוקף עבודתו אצל התובעת. בעניין זה הפנתה התובעת לחוות הדעת של רו"ח מלול
31 שצורפה לכתב ההגנה של הנתבעת וטענה שאף הוא ערך חישוב דומה אלא שטעה כאשר הביא
32 בחשבון עלות תפעול של 4 משאיות בעוד שבחוזה ישנה התחייבות לשלוש בלבד. נטען כי התאמת
33 חוות דעת זו לשלוש משאיות מביאה לתוצאה רווחית.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

19. ביחס לחוות דעתו של רו"ח מור נטען כי אין לקבלה שכן היא מבוססת על מאזן התובעת בשנת 2017 (והכוונה היא לדו"ח רווח והפסד). נטען כי דו"ח זה אכן מציג הפסד אך אין לקבל את עמדתו של רו"ח מור שכן פעילות ההובלה בשנת 2017 בוצעה גם באמצעות חברת מ.ס.י הנדסה אשר הייתה בעלת המשאיות ולכן חלק מהתמורה בגין עבודות ההובלה דווחה במסגרתה. מטעם זה, כך נטען, חלק מההוצאות שצוינו בדו"ח קשור לעבודות של מ.ס.י הנדסה ולכן אין להבין ממנו את גובה הוצאות התובעת. נטען אפוא שהנתונים המופיעים בדו"ח רווח והפסד של התובעת אינם משקפים את סכום הרווח הנכון ולשם כך התובעת ערכה בסיכומיה חישובים וביקשה להראות כי ההכנסה החודשית הממוצעת היא 123,000 ₪ וכאשר איציק הודה שהיא הפעילה משאית רביעית מתחייבת המסקנה שההכנסות עלו על 1.4 מיליון ₪ (140,000 X 10) ₪ וכי נתון זה מוכיח שלא כל ההכנסה תועדה בדו"ח. עוד טענה שגישתו של רו"ח מור אינה נכונה לחישוב הרווח מהחוזה והפנתה לדבריו בדבר גביית שכרו של יונס.

20. ביחס לטענה לפיה מנהל התובעת לא פירט בתצהירו את הסיבות לכך שאין להתבסס על הדו"ח של שנת 2017 נטען כי בעת שהגיש את התצהיר לא הייתה קיימת עדיין חוות רו"ח מור אלא רק חוות הדעת שצורפה לכתב ההגנה שדמתה לאופן החישוב שערכה התובעת עצמה.

21. ביחס לחישוב שערך רו"ח ג'אברין טענה התובעת כי המסמך שערך קביל כראיה וכי יש ליתן לחישוב משקל משמעותי וזאת בשל כך שמדובר ברואה החשבון של התובעת שעשה זאת מתוקף תפקידו. נטען כי ב"כ הנתבעת הסכים שמדובר בנספח לתצהיר מנהל התובעת ואף ויתר על חקירתו וכאשר מדובר "במסמך שנמסר לבעל דין במסגרת עסקו הרגיל" הוא קביל כראיה לאמיתות תוכנו. נטען כי לו היה מדובר ברואה חשבון חיצוני אזי היה צורך להגיש חוות דעת ואולם לא כך כאשר מדובר ברואה חשבון של התובעת ולכן די במסמך הפנימי שערך. כן נטען שאף רו"ח מור התייחס לתחשיב שערך רו"ח ג'אברין כך שיש לראות בו כקביל להוכחת תוכנו.

22. כן נטען שחוות הדעת שערך רו"ח מלול נערכה במהלך העסקים הרגיל של הנתבעת ומנהלה לא חלק על תוכנו כך שהיא אינה יכולה להתנער ממנה. התובעת טענה כי חוות דעת זו מצביעה על כך שהחוזה הוא רווחי. בעניין זה נטען כי חזקה שחוזה שנערך לחמש שנים הוא רווחי עבור התובעת וחזקה זו לא נסתרה. לאור כך ביקשה התובעת לקבוע שהחוזה אמור היה להניב לה רווח חודשי של 37,400 ₪ כפי שנקבע בחישוב רו"ח ג'אברין ולקבל אפוא את התביעה ולחלופין לקבוע את שיעור הרווח על דרך האומדנה.

23. **הנתבעת** טענה בסיכומיה כי תביעה זו הוגשה בשיהוי ניכר של כחמש שנים וזאת רק לאחר שניתן פסק הדין בהליך הקודם שהיא זו שיזמה אותו. כן נטען שהתובעת לא פנתה מעולם בדרישה לפיצוי לתקופה של 5 שנים שנותרו לפי החוזה השני ואף לא הגישה תביעה שכנגד לתביעה שהגישה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הנתבעת נגדה (שעסקה בביטול מספר שיקים עתידיים שמסרה לה). עוד נטען שכחודש לאחר סיום
2 ההתקשרות (18.2.2018) הנתבעת שלחה לתובעת מכתב בדבר שיקים מסוימים אך זו לא השיבה
3 ולא טענה שהנתבעת אינה יכולה לסיים את החוזה בהתראה בת 60 ימים. נטען שהתובעת לא
4 הסבירה ולא הביאה כל ראיה לצורך התמודדות עם טענת השיהוי ויש להסיק מכך שהיא ידעה
5 שמדובר בחוזה למראית עין וכי לנתבעת הייתה זכות להפסיק את ההתקשרות בהתראה בת 60
6 ימים.
- 7
8 24. ביחס להיות החוזה למראית עין נטען כי ניתן להוכיח זאת על בסיס התנהגות הצדדים
9 ובראיות נסיבתיות. נטען כי הוכח שמג'די מסר לה שהצורך בחוזה השני הוא לשם הצגתו בבנק וכי
10 עדותו של יונס בנושא נסתרה על ידו כאשר טען שפנה לבנק חדש לצורך קבלת מימון אך לא הסביר
11 כיצד בנק שאינו מכיר את פעילות התובעת הסכים לכך ללא הצגת חוזה עבודה ארוך טווח. כן טענה
12 הנתבעת שהתובעת לא הציגה כל ראיה שניתן ללמוד ממנה שלא נדרשה להצגת החוזה השני בבנק
13 וטענה שהשיהוי גרם לה (לנתבעת) נזק ראייתי בנושא שכן פניה לבנק לאחר שנים רבות היא קשה.
14 עוד נטען שאיזיק לא טען מתוך ידיעה שאכן כך ביקש הבנק אלא רק שזו הסיבה שהוצגה בפניו על
15 ידי מג'די.
- 16
17 25. ביחס לשינוי בסכום החודשי בחוזה השני נטען כי זו התמורה ששולמה בפועל כבר קודם, כך
18 שאין משינוי זה דבר. עוד טענה הנתבעת שאין מחלוקת על כך שמי שניהל עמה את המשא ומתן
19 לקראת עריכתו של החוזה השני היה מג'די אשר שימש כשלוח של התובעת ולכן התנהלותו מחייבת
20 אותה.
- 21
22 26. התובעת אישרה שהנטל להוכיח את היות החוזה למראית עין מוטל עליה אך טענה שלאור
23 קיומם של "סימני מרמה" והיות שהמידע מצוי בידי התובעת, לרבות גישה לחשבון הבנק שלה
24 והסבר על אודות שעבודים שנרשמו עליה מיד עם היווסדה, יש לקבוע שהנטל התהפך. בעניין זה
25 נטען שהתובעת לא הביאה לעדות את מג'די אשר ייצג אותה במשא ומתן, ודווקא היא זו שניסתה
26 לעשות כן אך לא הצליחה מטעמים שאין לזקוף לחובתה.
- 27
28 27. הנתבעת טענה עוד שיש לראות בהתנהלות מג'די כהטעיה, היינו שאם הטענות שטען בפניה
29 לא היו נכונות (היינו שהתובעת זקוקה לחוזה השני לצורך הצגתו בבנק) אזי הוא הטעה אותה
30 ואלמלא הציג כך את הדברים לא הייתה חותמת על החוזה השני.
- 31
32 28. בשאלת הנזק (הרלוונטית כמובן רק אם ייקבע שהחוזה השני תקף ומחייב את הצדדים) נטען
33 כי התובעת לא הוכיחה את הטענה לנזק הקשור במכירת המשאיות, כמו גם את זכאותה לפיצוי
34 בגין היעדר שימוע. אציין כבר עתה שלא ראיתי לפרט את הטענות בנושאים אלו ולו בשל כך

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

שהתובעת זנחה טענות אלו בסיכומיה ולא חזרה אליהם כלל, כך שדי בכך על מנת לדחות חלק זה מהתביעה. הוא הדין גם ביחס לטענה בדבר עגמת נפש שלא נזכרה כלל בסיכומים ובטענה בדבר פיצויי הסתמכות. טענות אלו לא נזכרו בסיכומים והן נזנחו אפוא ואתייחס לנושא בהמשך.

29. ביחס לרווח שהיה צפוי מהחוזה נטען שהתובעת לא הגישה חוות דעת של מומחה אלא היא מסתמכת על מכתב מרואה החשבון שלה שאינו חוות דעת ולמעשה לא הביאה ראיות בנושא. כן טענה שיתכן שלאחר הפסקת ההתקשרות פנתה התובעת לעסוק בעסק רווחי וכי מוטלת עליה חובת הקטנת הנזק.

30. הנתבעת הפנתה לחוות דעתו של רו"ח מור מטעמה לפיה התובעת הייתה חברה הפסדית וכי הפסדה המצטבר הצפוי עד שנת 2022 היה בין 351-365 אלף ₪. נטען בעניין זה כי טענת התובעת נגד חוות הדעת אינה שהיא אינה נכונה אלא שהיא מסתמכת על מסמך שגוי שלה עצמה שהוא דו"ח שנתי מבוקר שהגישה לרשויות המס ושכנגדו היא טוענת. נטען שבכל מקרה התובעת לא הוכיחה ולא הביאה כל ראיה ממנה ניתן ללמוד על כך שהדו"ח המבוקר שלה שגוי ויש אפוא לזקוף זאת לחובתה.

31. נטען כי חוות דעתו של רו"ח מור התבססה על דרך המלך, היינו דו"ח מבוקר של התובעת עצמה ולכן לא היה צריך "לחפש" מסמכים נוספים כדרישת התובעת. כן הוסבר שרו"ח מור התמודד היטב עם השאלות שהופנו אליו בחקירתו. ביחס למתח שבין הנתון העולה מהדו"ח המבוקר לבין ההנחה ההגיונית שהחוזה הוא רווחי, נטען כי רו"ח מור השיב תשובה ראויה וציין כי לא סביר שההבדל יהיה כה משמעותי – מהפסד של מאות אלפי ₪ לרווח של מאות אלפי ₪. כן הסביר שלא אחת נערכים חוזים מתוך תקווה עתידית לרווחיות כאשר עד אז מתאפשר באמצעותם זרם תשלומים לפירעון הוצאות החברה למרות שהם הפסדיים.

32. לסיכום הנושא טענה הנתבעת כי התובעת כללה בתצהיר מטעמה ובסיכומים "מספרים" וחישובים היפותטיים ומופרכים ללא גיבוי של ראיות ו/או חוות דעת או התייחסות והתבססות על חומר חשבונאי... וכי בכל מקרה לא התמודדה עם חוות דעתו של רו"ח מור ולא סתרה אותה.

33. לאור כך עתרה הנתבעת לדחות את התביעה נגדה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

34. דרך הילוכנו תהא זו. ראשית אדון בשאלה אם הוכח שמדובר בחוזה למראית עין. ככל שהתשובה לשאלה זו תהא חיובית, דין התביעה לפיצויי קיום לדחייה שהרי במצב זה החוזה בטל (סעיף 13 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973; להלן – חוק החוזים). ככל שהטענה שמדובר בחוזה למראית עין תדחה, אדון בשאלת הנזק שהרי הפסקת ההתקשרות במקרה זה מהווה הפרת החוזה. אדגיש כי בניגוד לאמור בכתב ההגנה, הנתבעת אינה טוענת עוד שהפסיקה את ההתקשרות עם התובעת בשל הפרה כלשהי והיא מסכימה לכך שאם הטענה שמדובר בחוזה למראית עין תדחה, מדובר בהפרה מצידה המזכה את התובעת בפיצויים (ראו תמלול ישיבת יום 9.12.2025 בעמ' 47 "לטעון שזה מהווה הפרת ההסכם לא טענו"). כמו כן אדגיש שלא נטען דבר בעניין זה בסיכומים ומכאן שהנתבעת זנחה טענה זו (ראו מיני רבים: רע"א 3149/24 רבין מגידש נ' יואב מגידש (25.9.2024), פסקה 13; ע"א 3250/02 שמחה (סימה) וינצלברג נ' ש.א. דיזל פרטס בע"מ (7.6.2005)).

35. אפנה אפוא לבחון אם הוכח שמדובר בחוזה למראית עין.

החוזה השני – האם למראית עין ?

36. הנתבעת טוענת כאמור שהחוזה השני הוא חוזה למראית עין אך ראוי להדגיש שהיא אינה טוענת שהחוזה כולו אינו משקף את ההסכמה האמיתית של הצדדים. טענתה היא שרק התנאי לפיו החוזה יעמוד בתוקפו עד יום 31.12.2022 היינו לתקופה בת כ-6 שנים הוא למראית עין ואילו יתר התנאים משקפים נכונה את הסכמת הצדדים. בעניין זה טוענת היא שההסכמה האמיתית בין הצדדים הייתה שהתנאי שבחוזה הראשון לפיו כל אחד מהצדדים רשאי להביא את היחסים החוזיים לסיום בהודעה מוקדמת בת 60 ימים, יעמוד בעינו חרף האמור בחוזה השני (להלן – סעיף ההשתחררות).

37. התובעת אינה חולקת על כך שאם טענה זו תתקבל אזי מדובר בחוזה למראית עין כמשמעותו בסעיף 13 לחוק החוזים ועמדה זו מקובלת עלי. כידוע, "חוזה למראית עין הוא חוזה שקיימת בו אי התאמה בין הצהרות הרצון של הצדדים לבין רצונם האמיתי. בעוד שכלפי חוץ מסכימים ביניהם הצדדים על הסדר משפטי מסוים, כוונתם האמיתית שונה" (גבריאלה שלו ואפי צמח, דיני חוזים (מהדורה רביעית, 2019), 301; כן ראו ע"א 3805/23 גלינה גולדנברג נ' בר-זן נדל"ן ותיירות בע"מ (20.8.2024), פסקה 16 (להלן – עניין גולדנברג); ע"א 810/17 באשה נ' גרדגי (31.10.2018), פסקה 34). קביעה שחוזה הוא למראית עין מגשימה אפוא את כוונתם האמיתית של הצדדים ודוחה את ביטויה החיצוני-השקרי.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

38. הטענה כי מדובר בחוזה למראית עין היא טענה עובדתית אותה ניתן להסיק גם מנסיבות העניין הכוללות והנטל להוכחתה מוטל על הנתבעת שכן היא שטוענת טענה זו (ע"א 3725/08 **ניסים חזן נ' אריק חזן** (3.2.2011), פסקה 25). ביחס למידת ההוכחה הנדרשת נקבע בפסיקה כי "בשל טיבה של הטענה האמורה, ובפרט מקום בו הפער בין ההסכם הסמוי לבין זה הגלוי נועד להשיג תכלית בלתי חוקית, נדרשת רמה הוכחה מוגברת לצורך ביסוסה" (עניין **גולדנברג**, פסקה 18). במקרה זה לא נטען שקיימת תכלית בלתי חוקית ולא הוצגה תשתית עובדתית המאפשרת הגעה למסקנה זו, ועדיין נטל הוכחת הטענה הוא מוגבר לאור מהותה ולו מבחינת טיב וכמות הראיות הנדרשות.

39. ומן הכלל אל הפרט.

40. אקדים ואומר שכמות הראיות שהציגו הצדדים דלה יחסית. במיוחד ראוייה לציון העובדה שמג'די לא הובא להעיד חרף היותו ציר מרכזי בגיבוש ההסכמות כפי שבאו לידי ביטוי בחוזה השני. בעניין זה אין מחלוקת בין הצדדים כי מג'די הוא שנשא ונתן מטעם התובעת לצורך חתימת החוזה השני (ראו למשל בעמ' 8; ש' 27 – עמ' 9; ש' 14 לפרוטוקול יום 28.10.2025) וכי יונס כלל לא נכח בפגישות בהן נוהל המשא ומתן שהביא לכריתתו. בעניין זה טען יונס "אני אומר לך מה שאמרתי למג'די ומה מג'די אמר לי. עכשיו אם הם דיברו, אמר משהו אחר איציק אמר לו, אני לא הייתי בישיבה הזאת, אבל אני, מה שאמרתי למג'די צריך חוזה בשביל כאילו שנעבוד יותר מסודר ויהיה לי בטחון בעבודה, זה אני יכול להגיד" (עמ' 25-26 לתמלול ישיבת יום 28.10.2025; וכן ראו בעמ' 49, בש' 23 – עמ' 50, בש' 13). אציין כי בתצהירו של יונס הוצגה תמונה שונה משהו, ממנה ניתן להבין שהמשא ומתן נוהל ישירות בינו לבין מנהל הנתבעת, עת טען כי "גם מר מג'די זייד היה מעורב בניהול שיחות אלה" (סעיף 24 לתצהירו; ההדגשה שלי –י"ט). בעדותו עם זאת נמסרה גרסה ברורה יותר ממנה עולה כאמור שהוא לא ניהל כלל את המשא ומתן ואינו יכול למסור דבר על ההסכמות אליהן הגיעו מג'די ואיציק.

41. כאן המקום לציין כי דומה שאין מחלוקת שמג'די היה שלוח של התובעת. התובעת אישרה שמג'די היה איש הקשר מטעמה והוא שניהל עבורה מול איציק את פעילות מערך ההובלות. לענייננו די אם אומר שהדבר נכון למצער בעניין ניהול המשא ומתן לקראת חתימת החוזה השני. התובעת לא חלקה על כך שאם ייקבע שמג'די הציג לאיציק את הדברים כפי שהאחרון טוען, אזי התנהגותו מחייבת אותה וזאת גם אם יונס ביקש ממנו להשיג הסכמה אמיתית ולא למראית עין (לכך שהתנהגותו של שלוח שפעל למען שולחו עשויה לחייב את השולח אף אם השלוח פעל בחוסר תום לב ובמרמה כלפי הצד השני, ראו: ע"א 318/82 **שי יעבץ נ' סוכנות מכוניות לים התיכון בע"מ ואח'**, פ"ד לח(4), 85; ע"א 1796/10 **שרה כתבן נ' בנק ירושלים בע"מ** (7.12.2011)).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

42. על רקע תפקידו המרכזי של מג'די במשא ומתן והעובדה שרק הוא (מלבד איציק) יכול היה לתאר כיצד נוהל המשא ומתן בנושא, חסרונו של מג'די הוא משמעותי. אזכיר שהנתבעת הגישה תצהיר מטעמו של מג'די אך בסופו של יום ויתרה על התייצבותו תוך שטענה שהוא מסר לה שאינו מוכן להגיע לעדות. על פני הדברים חסר זה אמור להיזקף לחובת הנתבעת הנושאת בנטל להוכיח את טענתה שמדובר בחוזה למראית עין. ואולם הנושא מורכב יותר וזאת בשל מספר נתונים כפי שאפרט להלן.

43. מג'די הוא תושב שטחים כך שהיכולת לאכוף את התייצבותו אינה קלה שהרי האפשרות להוציא צו הבאה רלוונטית כלפי תושבי המדינה ולמצער כלפי מי ששוהה בה. לכן, הגם שניתן היה עקרונית לדרוש לאכוף את התייצבותו של מג'די, מקובל עלי שמדובר במשימה שאינה קלה ושאינן וודאות שהדרישה הייתה גורמת להתייצבותו. מטעם זה ראוי לדעתי להקל במשמעות הראייתית שיש לזקוף לחובת הנתבעת בשל כך שוויתרה על זימונו. לכך יש להוסיף שהתובעת לא חלקה על ההסבר שנתנה הנתבעת (היינו שמג'די מסרב להגיע) ואף לא ניסתה לזמנו מטעמה. אין מדובר באדם זר לתובעת אלא במי שהיה מצוי עמה בקשרי עבודה הדוקים שנים רבות (ואפשר שגם כיום אך אין בידי נתונים ברורים בנושא) והוא שניהל עבודה את המשא ומתן שבמחלוקת. אזכיר גם שהתובעת ביקשה בתחילה לזמן את מג'די לעדות וזאת לפני שהתברר שהוא הגיש תצהיר מטעם הנתבעת. ברי אפוא שלאחר שהנתבעת ויתרה על זימונו היה ביכולתה של התובעת לנסות לזמנו. הדברים מקבלים משנה תוקף לאור כך שללא עדותו של מג'די אין בידי התובעת דרך להוכיח בראיה ישירה את האופן בו התנהלה השיחה בינו לבין איציק ולמעשה לסתור את טענתו של האחרון בדבר האופן בו הציגו לו מג'די את הדברים.

44. בשים לב למכלול שיקולים אלו, סבור אני שיש לזקוף את העובדה שלא זכיתי לשמוע את גרסתו של מג'די לחובת שני הצדדים במידה שווה.

45. להשלמת התמונה בנושא זה אציין שאינני מקבל את טענת התובעת לפיה דבריו של מג'די בהליך הקודם קבילים לשמש כראיה בהליך זה לאור הסכמת ב"כ הנתבעת. כוונת התובעת הייתה לדברים שאמר ב"כ הנתבעת בישיבת יום 8.1.2026 (עת ויתר על זימונו של מג'די) והם: "אני חושב שמבחינה משפטית גם בלי העד הזה, מה שהוא אמר ושהוא נחקר בחדרה ויש את האמירות שלו, אני מצהיר שאלו עדיי". דברים אלו, אשר אכן אינם ברורים דיים, אינם מבססים לדעתי הסכמה לראות בעדותו של מג'די בהליך הקודם כראיה קבילה, בוודאי שלא הסכמה ברורה כנדרש. כמו כן אין למצוא בסיכומי הנתבעת הסתמכות על דבריו של מג'די בהליך הקודם. אני דוחה אפוא טענה זו והיות שמג'די לא העיד בפני, דבריו בהליך הקודם הם עדות מפי השמועה שלא ניתן לעשות בהם שימוש כאן.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 46. אפנה אפוא לבחון אם נסיבות המקרה, בכללותן, תומכות בגרסתו של איציק וזאת ברמת
2 ההוכחה הנדרשת במקרה זה.
- 3
- 4 47. הגיונו הכלכלי של החוזה – הנתבעת טוענת שאין שום היגיון כלכלי ועסקי מצדה להסכים
5 לחוזה לתקופה של 6 שנים ללא יכולת יציאה ממנו. התובעת משיבה כי החוזה מיטיב עם הנתבעת
6 במובן זה שמדובר בסכום קבוע שלא ניתן לשינויים כך שהיא לא הייתה צפויה לדרישות בדבר
7 תוספות תשלום. אינני סבור שיש ביכולתי לקבוע שמדובר בחוזה נטול היגיון כלכלי או עסקי אשר
8 לא סביר שהנתבעת הייתה נקשרת בו אלמלא עשתה זאת "כמערוף" עבור התובעת (כלשונו של
9 איציק בעמ' 31 לפרוטוקול ישיבת יום 9.12.2026). אכן, הנתבעת ויתרה בחוזה השני על תנאי חשוב
10 מבחינתה (סעיף ההשתחררות), ועם זאת, לא יהיה זה מרחיק לכת לטעון שעקב יחסי הצדדים אותה
11 עת ושביעות רצונה מהתובעת (עמה עבדה מספר שנים), לא ראתה היא בכך חיסרון אלא דווקא
12 יתרון, שכן השיגה תמורה חודשית קבועה לתקופה ארוכה. יש לזכור כי בכל מקרה גם בחוזה מסוג
13 זה שמורה לכל צד הזכות לבטלו בשל הפרה כך שאין מדובר בחוזה שאין ממנו כל דרך יציאה.
- 14
- 15 48. אכן, איציק טען "ענשיתי עשרות הסכמים אני מעולם לא חתמתי הסכם עם מישהו שאין
16 לי שום נקודת יציאה" (עמ' 36, לפרוטוקול ישיבת יום 9.12.2026) אך הוא לא הציג הסכמים
17 אחרים מהם ניתן היה ללמוד על דפוס פעולה כלשהו של הנתבעת. ודוק: ברי שאף אם היו מוצגים
18 הסכמים נוספים לא היה בכך ללמד שבמקרה זה אין מדובר בחוזה אמת, אך מצופה היה ממי שטוען
19 לקיומו של חוזה למראית עין למאמץ כלשהו להוכחת טענותיו. לא ניתן אפוא לקבוע שמדובר בחוזה
20 נטול היגיון עסקי-כלכלי עבור הנתבעת.
- 21
- 22 49. הטענה שהתובעת נזקקה לחוזה לשם הצגתו בבנק – טענה נוספת של הנתבעת היא שהתובעת
23 נזקקה לחוזה ארוך טווח על מנת להציגו בבנק ולזכות באמצעותו באשראי. בכך ביקשה היא להוכיח
24 שישנה סבירות ממשית שכך הציג מג'די בפניה את הדברים. בעניין זה נטען שמדובר היה בחברה
25 חדשה שביקשה אשראי בבנק עמו לא עבדה מעולם כך שלא סביר שלא נדרשה להציג איתנות
26 פיננסית בדמות חוזה ארוך טווח עם הכנסה בטוחה לאורך זמן.
- 27
- 28 50. התובעת טענה שלא נדרשה לכך על ידי בנק ואף הסכימה שהנתבעת תפנה לבנק בשאלה
29 בנושא. בסופו של יום לא הובאו כל ראיות מהבנק הרלוונטי ומובן שיש לזקוף זאת לחובת הנתבעת
30 הנושאת בנטל ההוכחה, כמו גם שטענה זו מקדמת את עניינה כך שמצופה היה שתפעל להגישה (ע"א
31 296/11 מוחמד נג'אר נ' שאוקי חמדאן עליאן (23.2.2012), פסק דינו של השופט (כתוארו אז) עמית).
32 אכן, מקובל עלי שלאחר שנים רבות עשוי היה להתעורר קושי מעשי בנושא ובעניין זה יש ממש
33 בטענת הנתבעת על כך שהשיהוי בהגשת התביעה גרם לה נזק ראייתי בנושא, ואולם היא לא עשתה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

כל ניסיון להגיש ראיות בנקאיות כלשהן (ולו על מנת לקבל תשובה לפיה בחלוף השנים הדבר אינו אפשרי), כך שאינני סבור שיש בשיהוי למרק כליל את מחדלה.

51. בהיעדר ראיות קונקרטיות באשר לדרישות שהופנו אל התובעת מהבנק, נותרנו עם טענה כללית לפיה הגיוני וסביר שהבנק דרש חוזה ארוך טווח או ראיות בדבר איתנות כלכלית. אני מוכן לצאת מנקודת הנחה שקיימת סבירות לא מבוטלת שגוף בנקאי יציג דרישה כאמור לחברה בע"מ שמבקשת לפתוח חשבון בנק חדש ולקבל אשראי. לכל הפחות ניתן לומר שאפשרי בהחלט שהתובעת נדרשה להציג ערבויות לקיומה של הכנסה קבועה. ואולם אין די בכך על מנת שניתן יהיה לקבוע בנושא ממצא עובדתי ברור שכן הדבר תלוי במספר גורמים ובכלל זה בדרישות הלקוח מבחינת אשראי וביכולתו להציג בטוחות אחרות (כגון שעבוד על נכס ספציפי, ערבות אישית וכיוצא ב'). תמונת המצב לא התבהרה באופן המאפשר לקבוע שסביר יותר שזו הייתה דרישת הבנק מאשר האפשרות האחרת.

52. סיכום עד כאן – כאשר לא קיבלתי את הטענה שאין היגיון בחוזה זה, כמו גם את הטענה שהתובעת נדרשה להציג בבנק, המסקנה היא שאין לומר שהחוזה כשלעצמן מלמד על כך שהוא למראית עין בלבד. בשלב זה אפנה אפוא לבחון גם את נסיבות כריתת החוזה בהתאם לראיות שהוצגו שמא מהן ניתן יהיה להגיע למסקנה כנטען על ידי הנתבעת.

53. נקודת המוצא היא שכאשר יונס ביקש להקים חברה חדשה בתחילת שנת 2017 (היינו את התובעת) הגיוני שהוא נזקק לחוזה חדש אשר יישא את שם התובעת תחת שמה של מ.ס.י הנדסה. לכן, הגיוני שפנה אל הנתבעת לשם כך. עיון בשני החוזים מלמד כי מלבד שינוי שמה של חברת מ.ס.י הנדסה לשמה של התובעת, קיימים שני שינויים נוספים בחוזה השני ביחס לקודמו. הראשון הוא שינוי הסכום מסך של 130,000 ₪ ל-140,000 ₪ והשני הוא ביטול סעיף ההשתחררות ובמקומו קביעה שתקופת החוזה היא עד יום 31.12.2022 היינו לתקופה של שש שנים.

54. שינוי סכום התמורה – העובדה שגם הסכום שונה בחוזה השני מתיישבת לכאורה עם היותו חוזה אמיתי, שהרי אם אכן הצורך שהציג מגדי היה רק בנושא תקופת החוזה (ושינוי השם לשמה של התובעת) מדוע נוצל החוזה החדש גם להטיב עם התובעת בנושא התמורה החודשית. אדגיש כי יונס העיד בתצהירו ששינוי זה היה חלק מהמשא ומתן (סעיף 24) אך בתצהירו של איציק אין למצוא כל התייחסות לנושא זה והדבר תומך בהסכמתו לנקודה זו. יתרה מזו, כאשר יונס העיד בחקירתו על דרישה זו לא הוטח בו שהדבר אינו נכון (עמ' 8, ש' 27 לפרוטוקול ישיבת יום 28.10.2025) וב"כ הנתבעת אף שאל אותו "היה גם תוספת של 140,000 ₪ או 130,000 נכון?" (עמ' 50, ש' 3 לפרוטוקול ישיבת יום 28.10.2025). גם התנהלות דיונית זו תומכת בהסכמה לטענה זו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

55. אכן, בחקירתו של איציק (אשר התקיימה בישיבה מאוחרת יותר) טען הוא שרישום הסכום של 140,000 ₪ היה למעשה עיגון כתוב של הסכום ששולם בפועל בתקופה זו (עמ' 35, ש' 8 לפרוטוקול ישיבת יום 9.12.2026). ואולם מדובר היה בפעם הראשונה שהדבר נטען כך שמדובר בעדות כבושה ובכל מקרה עדות מאוחרת אשר קשה ליתן בה אמון בהיעדר ראיה תומכת. יתרה מזו, על רקע העובדה שהתובעת טענה שיש לראות בשינוי זה כראיה לכך שהחווה השני הוא אמיתי, מצופה היה שהנתבעת תציג ראיות מהן ניתן היה לאמת את טענתה שלא מדובר היה בתוספת תשלום אלא בסכום שכבר שולם בפועל. הראיות היו מן הסתם ברשותה כך שיש לזקוף זאת לחובתה. הנתבעת לא הצליחה אפוא להסביר מדוע אין לראות בשינוי התמורה כתומכת בגרסת התובעת לפיה מדובר בחווה אמיתית. ודוק: אני ער לכך שאפשרי כמובן שהשינוי בנושא זה היה אמיתי ובנושא סעיף ההשתחררות לא, וכי אין ללמוד דבר ממשנהו. אבל, הנתבעת לא טענה זאת אלא הציגה טיעון עובדתי שונה אשר לא הוכח כך שיש לזקוף זאת לחובתה ולראות בשינוי הסכום כמתיישב עם טענה לאמיתות החווה השני בכללותו.

56. חתימתו של יונס על החווה השני – התובעת טוענת שיש לראות בעובדה שיונס חתם על החווה השני כמלמדת על היותו אמיתי. מקובל עלי שאם יונס הגיע במיוחד למשרדי הנתבעת על מנת לחתום על החווה, הגם שהמשא ומתן נוהל על ידי מגיד, יש בכך לתמוך בטענה שמדובר בחווה אמיתי ולא למראית עין. ואולם, אינני סבור שטענה זו הוכחה מבחינה עובדתית. אסביר.

57. בתצהירו של איציק לא נמסרו פרטים בנוגע לשאלה כיצד נחתם ההסכם ולמעשה גם לא בתצהירו של יונס אשר טען כי הנתבעת היא "שניסחה אותו והביאה לחתימה" (סעיף 29). עם זאת בחקירתו טען יונס כי הוא הגיע למשרדי הנתבעת, חתם על החווה ולקח עותק (בעמ' 49-50 לפרוטוקול ישיבת יום 28.10.2025). איציק לא אישר זאת בחקירתו ואף טען שכלל לא נותר בידו עותק של חווה זה (עמ' 30 לפרוטוקול ישיבת יום 9.12.2026). כאשר מדובר בגרסה מול גרסה, אינני סבור שניתן לקבוע בנושא זה ממצא עובדתי ברור.

58. לא התעלמתי מטענת התובעת לפיה הנתבעת צירפה את החווה השני לכתב התביעה בהליך הקודם אשר הוגש זמן קצר לאחר סיום ההתקשרות, וכי יש בכך ללמד שהותירה בידה עותק. ואולם, התובעת לא הגישה את נוסח החווה השני שצורף לכתב התביעה בהליך הקודם ולא ניתן לדעת אם מדובר בעותק חתום על ידי שני הצדדים, שרק בו יש לתמוך בטענתה (ראו לדוגמא העותק שצירפה הנתבעת לתצהירה בהליך זה שאינו חתום על ידי איש). אציין עוד שכאשר הוטח באיציק שהוא צירף לבית המשפט את החווה השני הוא השיב שקיבל אותו מהתובעת (עמ' 30 לפרוטוקול ישיבת יום 9.12.2026) ואולם לא ניתן לדעת מתי היה הדבר ואם הכוונה לנוסח שצורף לכתב התביעה או שהדבר היה לאחר מכן. לסיכום נקודה זו – לא ניתן לקבוע שיונס חתם על החווה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

59. השיהוי בהגשת התביעה – הנתבעת טענה כי יש ללמוד מהעובדה שהתביעה הוגשה כחמש שנים לאחר סיום ההתקשרות על כך שהתובעת לא האמינה "ברצינות" תביעתה. טענה זו אין בידי לקבל שכן שהתובעת טענה כבר בהליך הקודם שהפסקת ההתקשרות הייתה שלא כדין ובניגוד לחוזה השני, כך שאין בשיהוי ללמד על כך שלא האמינה בטענתה.
60. תגובתה של התובעת להפסקת ההתקשרות – שאלה חשובה שיכולה לסייע בהתחקות אחר צפונות לבם של הצדדים היא כיצד הגיבה התובעת כאשר נמסרה לה ההודעה על הפסקת ההתקשרות, היינו האם טענה מיד שהדבר אינו אפשרי לאור תנאי החוזה השני (בכפוף לביטול בשל הפרה כמובן) או שמא ניתן ללמוד מתגובתה הראשונית על כך שהכירה במראית העין שבחוזה השני ולא עמדה על תנאיו. בעניין זה אין למצוא דבר בתצהירו של איציק והנתבעת אף לא הגישה כל מסמך בנושא לרבות את מכתב סיום ההתקשרות.
61. בסיכומים הפנתה הנתבעת למכתב ששלחה לתובעת בחודש 2/2018 (אשר צורף לראיות התובעת) וביקשה לראות בכך שהתובעת לא הגיבה למכתב וממילא שלא טענה שהחוזה השני אינו מאפשר זאת, כחזק לגרסתה. אינני סבור שדי באי מענה זה על מנת להסיק את שמבקשת הנתבעת ואציין כי יונס לא נשאל בנושא כל שאלה, כך שלא זכיתי לשמוע את גרסתו בנושא והדבר פועל לחובת הנתבעת (ראו: "במסגרת חקירה שכנגד מחויב הצד היריב לחקור את העד בכל נקודה של מחלוקת ואי הסכמה, על-מנת לתת לעד הזדמנות 'להגן' על גרסתו, ולאפשר לבית המשפט להתרשם מהאופן בו יעשה הדבר" (ע"פ 4609/14 נתנאל צורזקר בסט נ' מדינת ישראל (1.3.2015), פסקה 19)).
62. אכן, בחקירתו טען איציק כי יונס לא טען בפניו "מה אתה עוצר לי את העבודה אני חתום אצלך על הסכם של חמש שנים. הוא לא דיבר מילה. יכול להיות שבאותו מעמד היינו מגיעים לאיזושהי הבנה הוא נזכר לעניין הזה רק כשתעוררה התביעה בחדרה" (פרוטוקול ישיבת יום 9.12.2025, בעמ' 31-32). ואולם, אינני סבור שדי בכך על מנת לבסס ממצא עובדתי כמבוקש. ראשית, מדובר בטענה שלא נטענה בתצהיר ולו ברמז והדבר פוגע באופן משמעותי במשקלה וביכולת ליתן בה אמון לאור השלב המאוחר בו נטענה. כמו כן, העובדה שהתובעת לא החזירה לנתבעת לאחר סיום ההתקשרות את השיקים שהחזיקה (שניתנו מראש והתייחסו לתקופה עתידית בה כבר לא היו יחסי עבודה בין הצדדים) יכולה ללמד על כך שהיא לא סברה שהנתבעת רשאית להפסיק את ההתקשרות בהודעה בת 60 ימים, ובכל מקרה התנהגות זו אינה מתיישבת בהכרח עם גרסת הנתבעת. אדרבה, יונס טען בתצהירו שלפני הגשת התביעה בהליך הקודם ניהלו הצדדים משא ומתן על פיצוי וכאשר הוא לא צלח הגישה הנתבעת את התביעה מושא ההליך הקודם (סעיף 38 לתצהירו). גם על כך לא נשאל יונס כל שאלה ויש גם בכך לפגוע ביכולת לקבל את גרסת הנתבעת בנושא.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

63. לסיכום: הצדדים הציגו ראיות דלות יחסית אשר לא אפשרו לקבל תמונת מבט רחבה וממנה להסיק מסקנות ברורות בדבר מהותו של החוזה השני. הנתבעת לא הצליחה להפנות לראיה כלשהי, בין נסיבתית ובין ישירה, ממנה ניתן להסיק על כך שסביר יותר שמדובר בחוזה למראית עין. אדרבה, הנקודה היחידה ממנה ניתן להסיק מסקנה כלשהי על מהות החוזה פועלת דווקא לחובת הנתבעת וכוונתי לכך שחל שינוי גם בסכום התמורה. במצב דברים זה, המסקנה היא שהנתבעת לא הוכיחה שמדובר בחוזה למראית עין ואזכיר שהנטל בנושא זה מוגבר מבחינת כמות וטיב הראיות הנדרשות. אדגיש עוד לצורך שלמות ההנמקה כי עדותו של איציק לא הותירה בי רושם עז של אמירת אמת. אינני קובע כי איציק לא אמר אמת אלא כוונתי היא שעל רקע היעדרן של ראיות ישירות או נסיבתיות מהן עולה מסקנה ברורה (למעט אחת ממנה עולה דווקא מסקנה לחובת הנתבעת), נדרשה הנתבעת להציג עדות המביאה לכדי מידה עמוקה של שכנוע בדבר היותה אמת. זאת לא אוכל לומר על עדותו של איציק. ודוק: לא התעלמתי מכך שהתובעת לא הציגה עדות ישירה בדבר ניהול המשא המתן, ואולם לא היא הנושאת בנטל ההוכחה בדבר מהותו של החוזה ולאור סוג וכמות הראיות שהציגה הנתבעת, לרבות האופן בו התרשמתי מעדותו של איציק, המסקנה היא שהיא לא הוכיחה את טענתה.

64. טרם סיום פרק זה אציין כי הנתבעת טענה לחלופין שאם תדחה טענתה לפיה החוזה הוא למראית עין, אזי יש לקבוע שמג'די הטעה אותה בעת ניהול המשא ומתן (סעיף 15 לחוק החוזים). ככל שירדתי לסוף דעתה של הנתבעת כוונתה היא למצב בו מג'די היה למעשה מעין "סוכן כפול" והציג בפניה דרישה לחוזה למראית עין הגם שלא נשלח על ידי יונס למטרה זו. טענה משפטית זו מיותרת לדעתי שכן ממילא אם היא הייתה מוכחת מבחינה עובדתית, היה במעשיו של מג'די לחייב את התובעת מכוח היותו שלוח שלה (ראו הדברים שצוינו לעיל בסעיף 41) והחוזה היה מסווג כחוזה למראית עין כך שלא היה צורך להידרש לטענת ההטעה. כך או כך, כפי שצוין לעיל, הטענה שאלו הדברים שמסר מג'די לאיציק לא הוכחה מבחינה עובדתית וזאת אף אם אני יוצא מנקודת הנחה שלצורך הוכחת עובדה זו אין צורך בנטל מוגבר כפי שנדרש לצורך הוכחת חוזה למראית עין.

65. התוצאה היא שמדובר בחוזה תקף. הנתבעת לא חלקה על כך שבמצב זה מדובר בהפרה המזכה את התובעת בפיצוי. אפנה אפוא לדון בשאלה אם התובעת הוכיחה את נזקה.

נזקה של התובעת

66. התובעת טוענת כי מדובר במקרה פשוט וקל אשר הנתבעת "החליטה לסבכו באמצעות משוואות מלאכותיות". על מנת שהמחלוקת תהיה ברורה כבר בשלב זה אציין כי התובעת טוענת שיש לבצע חישוב פשוט לצורך קביעת הנזק והוא הפחתת סכום ההוצאות החודשיות מהתשלום הקבוע לו היא זכאית בכל חודש (140,000 ₪ כולל מע"מ). הנתבעת מנגד, הגישה חוות דעת של מומחה מטעמה אשר בחן את דו"ח רווח והפסד לשנת 2017 שהגישה התובעת למס הכנסה (להלן –

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

1 ד"ח 2017) ומצא שהוא משקף הפסד, ובהתאם לשיטת החישוב שפירט, חיווה דעתו כי התובעת
2 הייתה צפויה להפסיד כספים גם ביתר שנות החוזה.

3
4 67. התובעת טוענת כי דו"ח 2017 אינו רלוונטי כלל לחישוב שיעור הרווח מהחוזה וזאת בשל כך
5 שמדובר בשנה הראשונה לפעילותה בה עורבבו הכנסות והוצאות עם החברה השנייה – מ.ס.י
6 הנדסה, וכי את הרווח הצפוי יש לקבוע, כאמור, על ידי חישוב ההכנסה (הקבועה) בניכוי ההוצאות
7 המקובלות לתחום זה והן "עלוות הפעלת המשאיות ועלוות שכר העובדים" (סעיף 62 לסיכומים),
8 הבאות לידי ביטוי בהוצאות עבור סולר, כבישי אגרה וכן שני עובדים לכל משאית – נהג ועוזר. נטען
9 כי "ישנן הוצאות נוספות ואולם הן בגדר זוטות דברים".

10
11 68. אקדים ואומר כי נוטה אני להסכים עם התובעת. מדובר בחוזה פשוט וברור יחסית בו קיימת
12 הכנסת מינימום קבועה בכל חודש. את שיעור ההוצאות (המקובלות והסבירות) לצורך קיום
13 התחייבות התובעת על פי החוזה ניתן להוכיח בקלות יחסית כך שניתן לקבל את שיעור הרווח על
14 ידי הפחתת סכום ההוצאות מהתמורה. כמו כן דומה שמדובר בנזק צפוי שהריתת כלית החוזה הייתה
15 להפיק רווח לא כל שכן על רקע שנות העבר ויחסי הצדדים. עם זאת אציין כי בעוד שסכום ההכנסה
16 נותר קבוע למשך כל שנות החוזה (ולא קיים מנגנון הצמדה), ברי שיש להביא בחשבון התייקרות
17 אפשרית של רכיבי ההוצאות וכן הוצאות "לא צפויות" וזאת במידת הוכחה של וודאות סבירה
18 (להרחבה ראו: גבריאלה שלו, יהודה אדר, **דיני חוזים - התרופות (תשס"ט)**, בעמ' 442 ואילך).

19
20 69. מנגד, נראה שבדיקתו של רו"ח מור את דו"ח 2017 לא הבחינה בין שיעור הרווח הצפוי
21 מהחוזה לבין רווחיותה הכוללת של התובעת כגוף עסקי. אכן, אם כל פעילותה של התובעת הוא
22 לצורך קיום החוזה, עשויה להיות הקבלה בין שני החישובים ואולם הדבר אינו מתחייב (ולמרות
23 שלא הובאו ראיות בנושא על ידי התובעת אני סבור שניתן לצאת מנקודת הנחה זו). כך או כך, איני
24 נדרש להכריע בין עמדות הצדדים באשר לשיטת החישוב הנכונה במקרה זה ולכן לא ארחיב בנושא.
25 הסיבה לכך היא שאף אם אקבל את עמדת התובעת בדבר דרך החישוב הנכונה ואתעלם מהעובדה
26 שהיא עצמה דיווחה לרשויות המס על הפסדים בשנת 2017, אזי היא לא הצליחה להוכיח את שיעור
27 הנזק שנגרם לה. אנמק מסקנתי להלן.

28
29 70. הראיה היחידה שהגישה התובעת באשר לשיעור ההוצאות שנדרשו לצורך תפעול מערך
30 ההובלות הייתה מכתבו של רו"ח ג'בארין בו פורטו ההוצאות. הצדדים חלוקים באשר לקבילותו
31 של מסמך זה ולמצער לגבי משקלו והיכולת לבסס עליו את התביעה. הנתבעת טוענת כי מדובר
32 "במכתב" שאינו חוות דעת וכי התובעת לא הביאה כל ראיה ממשית שתתמוך בטענתה בדבר שיעור
33 הנזק, לא כל שכן כזו שתוכל להוות משקל נגד לחוות דעתו של רו"ח מור. התובעת טוענת כי מדובר
34 ברואה החשבון שלה אשר ביצע עבורה "חישוב לדבי אובדן הרווחים שלה כתוצאה מהפסקת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

ההתקשרות עם לקוחה" והיות שהוא עשה כן "מתוקף תפקידו כרואה החשבון של החברה" הוא יכול לשמש ראיה לאמיתות תוכנו שכן נמסר "במסגרת עסקו הרגיל" של בעל הדין. טענה זו אין בידי לקבל.

71. אכן, יתכן שניתן להוכיח את ההוצאות המקובלות והסבירות לצורך ביצוע חוזה מסוג זה באמצעות מי שמכיר את העובדות "בשטח" היינו איש הכספים של התובעת או כל מי שמכיר את העובדות הרלוונטיות ויכול להעיד לגביהן ולהציג ראיות בנושא. אינני רואה צורך להכריע בשאלה זו, היינו לקבוע אם די בכך, או שמא היה צורך בחוות דעת של מומחה המקבל את העובדות מהתובעת ומחוזה דעתו המקצועית בנושא; ראו בנושא: רע"א 8052/12 עמיעד מערכות מים בע"מ נ' טי אס. טי סינירגי בע"מ (6.11.2012), (פסקה 3). אינני נדרשם לשאלה אם רוי"ח ג'בארין, שהוא רואה החשבון של התובעת אשר הגיש עבודה דו"ח מבוקר, מכיר מידיעה אישית את ההוצאות הנדרשות לקיום החוזה, שכן אף אם אניח שהתשובה היא חיובית וכי די בעובדות שפירט במכתבו, אזי הוא לא העיד במשפט כך שהדברים אינם יכולים לשמש כראיה לאמיתות התוכן, שהרי במצב דברים זה האמור במכתב הוא עדות מפי השמועה (ראו מיני רבים: רע"א 8597/21 דוד יעקב נ' לביב נבואני (21.2.2022), (פסקה 16).

72. ניתן היה לסיים בכך ואולם במקרה זה נוצרה תסבוכת מסוימת בשל האופן המטעה בו הציגה התובעת את מכתבו של רוי"ח ג'בארין ולכן הדברים טעונים הבהרה נוספת.

73. בית המשפט (במותב קודם) הורה על הגשת הראיות בדרך של תצהירים (החלטה מיום 6.12.2023). מכתבו של רוי"ח ג'בארין צורף לתצהירו של יונס וכוונה שם חוות דעת (ת/11). כמו כן בהודעה שנלוותה להגשת התצהירים ביקשה התובעת לזמן מספר עדים ובכלל זה את רוי"ח ג'בארין "שענך חור"ד מטעמה אשר מצורפת כמוצג מטעם התובעת" (סעיף 5 להודעה מיום 31.1.2024). בהמשך עבר התיק לטיפול (ביום 20.4.2025) וביום 4.5.2025 הוריתי על זימון רוי"ח ג'בארין כמבוקש לשיבת יום 28.10.2025. בפתח הישיבה טען ב"כ הנתבעת שאין מדובר בחוות דעת וזאת לאור כך שהיא אינה מנוסחת כחוות דעת מבחינה צורנית ומהותית. ב"כ התובעת השיב ש"זו לא חוות דעת" אלא "מסמך שהוגדר כמסמך שחישב נזקים כלכליים בביטול חוזה...חברי ביקש לחקור אותו אני לא הזמנתי אותו, אם חברי לא רוצה לחקור אותו זכותו. המסמך, המשקל שלו, המעמד שלו, יוכרע בפסק הדין...אני מסכים שזה לא מנוסח כחוות דעת אבל זה רואה החשבון של החברה והוא חתום על המאזנים של החברה". ב"כ הנתבעת השיב כי "עכשיו אני מבין שזו לא חוות דעת שיירשם. הואיל ואין חוות דעת ואין תצהיר אני לא צריך אותו פה".

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

74. על רקע התנגדות הנתבעת ניתנה החלטה זו בעת הדיון:

"לאור עמדת ב"כ התובעת, לפיה אין מדובר בחוות דעת ואף לא בתצהיר, כך תהיה ההתייחסות למסמך זה אשר יש לראות בו כחלק מתצהירו של מנהל התובעת והמסמכים שהגיש, לרבות הדוחות הכספיים של החברה. כן רשמתי לפניי שאין רצון להעיד ולחקור את רואה החשבון בנתונים אלו".

75. הרחבתי בתיאור השתלשלות הדברים שכן דומה שהסיטואציה (החריגה משהו) נגרמה בשל האופן בו הוכתר מכתבו של רו"ח ג'בארין. כאמור התובעת הצהירה עם הגשתו שמדובר בחוות דעת ואף ביקשה לזמן את רואה החשבון "שערך חו"ד מטעמה". מטעם זה הוריתי על זימונו שאחרת הוא לא היה מוזמן כלל להעיד. כאמור, ניתנה החלטה להגיש את הראיות בתצהירים וכאשר רו"ח ג'בארין לא הגיש תצהיר או חוות דעת הוא לא היה אמור מלכתחילה להיות מוזמן לעדות. אציין כי בישיבת יום 28.10.2025 טען ב"כ התובעת כי לא הוא שזימן את רואה החשבון ואולם הדבר אינו נכון והוא זה שביקש את זימונו לעדות ולבקשתו שלו נעתרתי. יתכן שבשיחה בין עורכי הדין לפני הדיון ביקש ב"כ הנתבעת שרואה החשבון יתייצב לחקירה בסוברו שמדובר במי שהגיש חוות דעת (שהרי בהודעת התובעת כך כונה המסמך), ואולם, מבחינה פורמאלית (ומעשית) זימונו של העד נעשה לבקשת התובעת. אציין עוד שככל שאכן היה מדובר בחוות דעת מומחה ממילא הייתה התובעת חייבת לזמנו לחקירה בבית המשפט אלא אם הנתבעת הייתה מוותרת על כך (תקנה 87(ח) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018; להלן – תקנות סדר הדין האזרחי).

76. אכן, ב"כ הנתבעת הבחין בכך שאין מדובר בחוות דעת רק בפתח הישיבה ולאור כך ציין שאינו זקוק לרו"ח ג'בארין ואינו מתכוון לחקור אותו. ואולם, התנהלותו של ב"כ הנתבעת, אינה משנה את מהותו של המסמך. נזכיר שהתובעת מסכימה שאין מדובר בחוות דעת (ואכן אין מדובר בחוות דעת) ולכן המסקנה המתבקשת היא שמדובר בחישוב נזקים שערך רואה החשבון של התובעת אשר לא העיד על אודותיו ומשכך הוא אינו יכול לשמש ראיה לאמיתות תוכנו. לכל היותר יש לראות את המסמך כראיה לכך שהוא נמסר לתובעת אך לא לאמיתות תוכנו. כך גם ציינתי בהחלטתי מיום 28.10.2025 עת הוריתי כי: "לאור עמדת ב"כ התובעת, לפיה אין מדובר בחוות דעת ואף לא בתצהיר, כך תהיה ההתייחסות למסמך זה אשר יש לראות בו כחלק מתצהירו של מנהל התובעת והמסמכים שהגיש, לרבות הדוחות הכספיים של החברה. כן רשמתי לפניי שאין רצון להעיד ולחקור את רואה החשבון בנתונים אלו" (ההדגשה לא במקור – י"ט).

77. אדגיש כי אינני מקבל את הטענה לפיה מכתב זה קביל להוכחת תוכנו בשל כך שנערך "במהלך העסקים הרגיל של החברה". ראשית, התובעת לא הבהירה מדוע מסמך שנערך "במהלך העסקים הרגיל של החברה" קביל להוכחת אמיתות תוכנו מבלי שעורכו יעיד, היינו מדוע הוא

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

הנה "מחזקת אמינות" המאפשרת לקבלו ללא עדות עורכו. למעלה מהדרוש אציין כי מובן שאין מדובר ברשומה מוסדית ואף לא נטען כך (ראו הדרישות בנושא בסעיף 36 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971; יניב ואקי, **דיני ראיות (כרך ב, 2020)**, בעמ' 1237). יתרה מזו, מבחינה עובדתית מדובר במסמך שאין מחלוקת שנערך לצורך הגשת התביעה כך שהטענה שנערך "במהלך העסקים הרגיל של החברה" אינה נקיה מספקות.

78. התובעת ביקשה לראות במכתבו של רו"ח ג'בארין כראיה לאמינות תוכנו גם בשל כך שרו"ח מור התייחס בחוות דעתו למכתב זה ואף צירף אותו. טענה זו אין בידי לקבל. העובדה שמומחה הנתבעת התייחס למכתב זה אינה מכשירה אותו כראיה לאמינות התוכן והתובעת לא נימקה כלל מדוע יש לקבוע כך. סכום ההוצאות לצורך ביצוע החוזה הוא נתון עובדתי שיש להוכיח בראיות קבילות ומהימנות ולרו"ח מור לא הייתה כל ידיעה אישית על אמינות ההוצאות המצוינות במכתבו של רו"ח ג'בארין (ואף לא אם קיימות הוצאות חיוניות נוספות שלא נזכרו בו) ולכן התייחסותו אליו אינה יכולה להכשיר אותו כראיה לאמינות התוכן. יתרה מזו, התייחסותו של רו"ח מור למסמך זה היא שלילית והתבטאה בכך שטען שחוות דעתו של רו"ח ג'בארין (בשלב זה ההתייחסות למכתב הייתה בטעות כאל חוות דעת) אינה בלתי תלויה כנדרש בתקנות רואי החשבון, בשל כך שמדובר ברואה החשבון של התובעת. כן הדגיש רו"ח מור שעורך המכתב הוא שערך גם את דו"ח 2017 אשר אינו מתיישב עם האמור במכתבו. לכן, בוודאי שאין לומר שהתייחסות כזו הכשירה את תוכנו של המכתב לשמש כראיה.

79. המסמך אינו קביל אפוא להוכחת אמינות תוכנו. יתכן שהמצב שנוצר הפתיע את ב"כ התובעת ואולם יש לזכור שהתובעת היא שיצרה את התקלה עת הכתירה את המסמך כחוות דעת כאשר ברור שהוא אינו חוות דעת וזאת אף לשיטתה. אלמלא כך נעשה, רואה החשבון לא היה מוזמן כלל להעיד (שכן לא הגיש תצהיר או חוות דעת) והנתבעת לא הייתה צריכה "לוותר" על חקירתו. במצב זה, המסמך היה מוגש מראש כנספח לתצהירו של יונס ולא היה אפוא יכול לשמש כראיה לאמינות תוכנו אלא לכך שהתקבל על ידו בלבד.

80. יתרה מזו, כאשר התבררה עמדת הנתבעת, הייתה יכולה התובעת לבקש להעיד על-פה את רו"ח ג'בארין על המכתב או להגיש תצהיר מטעמו (כאמור, מבלי שאדרש לשאלת האפשרות להעיד או להגיש בנושא תצהיר תחת הגשת חוות דעת מקצועית). כמו כן היא הייתה יכולה לבקש להגיש חוות דעת מומחה מטעמה חרף האיחור. היא לא ביקשה דבר בנושא ועליה לשאת בתוצאות התנהלותה בראשית הדרך ובסופה. ודוק: מובן שגם אם התובעת הייתה מבקשת לתקן את טעותה יתכן שבית המשפט לא היה נעתר לבקשה, אך ציינתי את הדברים עלמנת להראות שהתובעת שגתה באופן התנהלותה (כאשר לא הגישה תצהיר או חו"ד מטעמו של רו"ח ג'בארין) ולא עשתה כל ניסיון לתקן זאת כאשר הדברים הפכו ברורים.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 81. כאן המקום לציין שלא התעלמתי מכך שהנתבעת לא טענה באופן מפורש שהמסמך אינו
- 2 קביל להוכחת התוכן ואולם כוונתה הייתה ברורה. ראשית, מעמדו של המסמך היה במחלוקת כבר
- 3 בעת הדיון וב"כ התובעת עצמו טען כי "המשקל שלו, המעמד שלו, יוכרע בפסק הדין". שנית,
- 4 מעמדו של המכתב הוכרע למעשה כבר בהחלטתי בשיבת יום 28.10.2025 עת קבעתי כי בהתאם
- 5 לעמדת התובעת ההתייחסות אליו תהיה כאל מסמך שצורף לתצהיר מנהלה, היינו ככזה שאינו
- 6 קביל להוכחת אמיתות תוכנו אלא לכך שנמסר לתובעת. שלישית, הנתבעת טענה בסיכומיה שאין
- 7 מדובר בחוות דעת אלא "במכתב" שאינו יכול לבסס הוכחת נזק ולשמש משקל נגד לחוות הדעת
- 8 מטעמה ומובן שאין בכך הסכמה לערכו הראייתי.
- 9
- 10 82. לסיכום. מכתבו של רואה החשבון אינו יכול לשמש ראיה לאמיתות תוכנו. זולתו לא הגישה
- 11 התובעת ראיות כלשהן להוכחת שיעור ההוצאות החודשיות שנדרשו לצורך ביצוע החוזה. אציין כי
- 12 התובעת לא טענה שיש לראות במסמכים שצורפו למכתבו של ר"ח גבארין כראיה קבילה כשלעצמה
- 13 ואכן מדובר במסמכים שערך ר"ח גבארין בהם פירט את ההוצאות עבור סעיפים כגון אחזקת
- 14 רכבים סולר; החזר בלו; שכר עובדים ונלוות; כביש 6; תקשורת, ביטוחים ועוד. מדובר בטיעון
- 15 עובדתי אשר נדרש היה להוכיחו בראיות קבילות ואפשר שאף בצירוף הראיות הגולמיות (ולו על
- 16 מנת לאפשר לצד השני לבדוק את אמיתות הנתונים) וכאשר לא כך נעשו הדברים מובן שאף
- 17 מסמכים אלו אינם קבילים כראיה לאמיתות תוכנם.
- 18
- 19 83. להשלמת התמונה בנושא זה אציין שיונס לא העיד על שיעור ההוצאות מידיעה אישית אלא
- 20 תוך התבססות על מכתבו של רואה ג'בארין כך שאין אפשרות "להכשיר" ראיות אלו באמצעותו
- 21 והתובעת כלל לא טענה כך בסיכומיה.
- 22
- 23 84. יתרה מזו. אף אם שגיתי והמכתב צולח את מבחני הקבילות, אזי לא ניתן ליתן אמון בתוכנו,
- 24 לא כל שכן במידה כזו המאפשרת לקבוע על בסיסו בלבד את שיעור ההוצאות וזאת בוודאות סבירה
- 25 כנדרש בפסיקה. אף אם אניח שמדובר בעד אובייקטיבי (למרות העובדה שהוא משמש רואה
- 26 החשבון של החברה ומעניק לה שירותים בתשלום באופן קבוע), אזי מדובר במי שערך את דו"ח
- 27 2017 אשר על פני הדברים אינו מתיישב עם האמור במכתב. ר"ח גבארין לא טרח להתייחס במכתבו
- 28 לפערים אלו ולהסביר אותם והדבר פוגע כמובן ביכולת ליתן אמון בדברים. אכן, יתכן שקיימים
- 29 הסברים הגיוניים לפערים אלו (ראו האמור לעיל בסעיף 69), ואולם העיקר הוא שר"ח ג'בארין
- 30 הוציא מתחת ידו שני מסמכים שאינם מתיישבים בהכרח האחד עם השני, כאשר המסמך האחר
- 31 נהנה על פני הדברים מעדיפות ראייתית בהיותו דו"ח מבוקר שהוגש לרשויות המס (לחובות
- 32 המוטלות על רואה החשבון בעת עריכת חשבון רווח והפסד וביקורת, ראו: תקנות רואי-חשבון (דרך
- 33 פעולתו של רואה-חשבון), תשל"ג-1973). כזכור, ר"ח ג'בארין לא העיד ולכן לא ניתן היה להתרשם
- 34 ממהימנותו ובעיקר מתשובותיו באשר לפערים שבין החישוב שבמכתב לבין האמור בדו"ח 2017.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

במובנים רבים מדובר בחיזוק ואישוש של תנאי הקבילות שהרימי שלא העיד על דברים שכתב מחוץ
לבית המשפט, דבריו אינם קבילים בשל כך שלא ניתן לאמתם (ולכן הם עדות מפי השמועה) וממילא
שאינם יכולים ליהנות ממשקל המאפשר להתבסס עליהם (לא כל שכן עליהם בלבד) לצורך הכרעה.
85. התובעת לא הגישה אפוא ראיות עליהן ניתן לבסס מסקנה בדבר שיעור הנזק. עם זאת היא
טענה בסיכומיה שהיא יכולה להתבסס גם על חוות הדעת של רו"ח מלול אשר צורפה לכתב הגנתה
של הנתבעת ולהוכיח באמצעותה את נזקיה. אין לקבל טענה זו.

86. מדובר בחוות דעת שלא הוגשה כראיה אלא צורפה לכתב ההגנה בלבד (בהמשך הגישה
הנתבעת חוות דעת אחרת - של רו"ח מור). כאמור לעיל, בית המשפט הורה שראיות הצדדים יוגשו
בתצהירים, כך שלו ביקשה התובעת להגיש את חוות הדעת שצורפה לכתב ההגנה של הנתבעת
כראיה מטעמה, היה עליה לעשות כן בעת הגשת ראיותיה (תקנה 87(ה) וכן 87(ח) לתקנות סדר הדין
האזרחי; רע"א 8534/16 הלפון תקשורת ויעוץ 2003 בע"מ נ' שפיק ספורי (29.1.2017); רע"א
3863/15 לוי יצחק רחמני Liberty Mutual Insurance Europe Limited (9.11.2015)).

87. התובעת לא עשתה כן ולא הגישה את חוות הדעת עם ראיותיה. היא גם לא הודיעה מראש
שבכוונתה לעשות כן ואף לא זימנה את המומחה (רו"ח מלול) להיחקר (תקנה 87(ח) לתקנות סדר
הדין האזרחי). עם זאת, היא ביקשה להגיש את חוות הדעת באופן מפתיע במהלך חקירת מנהל
הנתבעת תוך שבא כוחה ציין "אני יכול להגיש מסמך באמצעות מי שקיבל אותו". וכאשר נשאל
לצורך מה מוגש המסמך השיב "לא עכשיו לצורך זה, אני ביקשתי לסמן את זה" (תמלול ישיבת
יום 9.12.2025, בעמ' 23, בשי' 9-13). ב"כ התנגד להגשת חוות הדעת (עמ' 23 לתמלול ישיבת יום
9.12.2025) ומשכך החלטתי בנושא זה לאחר שמיעת טיעוני הצדדים כך:

"לצורך הגשת מסמך, כאשר קיימת התנגדות, יש צורך לצלוח את
מבחני הקבילות. במקרה זה, מדובר במסמך אשר נערך על ידי מי
שאינו עד במשפט ומשכך מובן שהוא אינו יכול להתקבל כראיה
לאמיתות תוכנו. עם זאת, אין מניעה לקבל את המסמך כראיה לכך
שהוא הוזמן על ידי הנתבעת והתקבל על ידה ואף הוגש לתיק
ביהמ"ש בצירוף לכתב ההגנה".

88. הנה כי כן, החלטה בנושא ניתנה כבר במהלך הדיון ולפיה חוות הדעת לא התקבלה כראיה
לאמיתות תוכנה אלא לכך שהמסמך הוזמן על ידי הנתבעת וצורף לכתב הגנתה (עובדה אחרונה זו
אינה טענה הוכחה שכן מדובר במסמך המצוי בתיק). לכן, ברי שהתובעת אינה יכולה לבסס על
מסמך זה את הוכחת נזקיה. כך או כך, כפי שצוין לעיל, התובעת לא הגישה את חוות הדעת
באמצעות המומחה ולא דאגה לזימונו לחקירה וכידוע "הכלל הוא שחוות דעת (כמוה כתצהיר
עדות ראשית) מוגשת כתחליף לעדות ראשית, כראיה לכאורה לאמור בה, והכל בכפוף לזכות

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

1 החקירה הנגדית של עורך המסמך. בלא חקירה נחשב האמור בחוות הדעת לעדות שמיעה,
2 ככל שמדובר באמיתות תוכנה" (רע"א 3810/12 הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ נ' עז'
3 המנוח מאיר יחזקאל ז"ל (8.7.2012)). התובעת אינה יכולה אפוא לבסס את הוכחת נזקה על חוות
4 דעתו של רו"ח מלול.

5
6 89. סיכום תמונת הראיות מלמד שאין בנמצא כל ראיה ממנה ניתן ללמוד על שיעור הנזק וליתר
7 דיוק על שיעור ההוצאות הנכון לצורך קיום התחייבויות התובעת על פי החוזה (שהרי סכום
8 ההכנסות ידוע וקבוע). ממילא שלא קיימת ראיה מהימנה דיה שניתן על בסיסה לקבוע ממצא
9 עובדתי ברור בנושא.

10
11 90. תוצאה זו קשה בעיני. הצדדים עבדו יחדיו כארבע שנים על פי חוזה זהה (ואף בסכום נמוך
12 יותר – 130,000 ₪) ויש להניח אפוא שהתובעת הייתה שבעת רצון מתנאי החוזה שאחרת לא הייתה
13 ממשיכה בהתקשרות ובוודאי שלא הייתה מבקשת לקבל חוזה לתקופה ארוכה ללא יכולת יציאה.
14 הנחת המוצא היא אפוא שמדובר בחוזה רווחי שהיה כדאי עבור התובעת מבחינה כלכלית (ומסקנה
15 זו מקובלת עלי חרף האמור בדו"ח 2017 וזאת מהנימוקים שפורטו לעיל). עם זאת, תובע אמור
16 להוכיח את תביעתו בראיות וכאשר הוא טוען לנזק בדמות אבדן רווח על פי חוזה עליו להוכיחו
17 בצורה ברורה (ברמת וודאות סבירה) וזאת לא עשתה התובעת.

18
19 91. על רקע העובדה שמקובל עלי שמדובר בחוזה שהיה מניב רווח חודשי כלשהו לתובעת שקלתי
20 את בקשתה החלופית לפסוק פיצוי על דרך האומדנה, אך סברתי שיהיה זה לא נכון לעשות כן.
21 אנמק.

22
23 92. כידוע, הכלל הוא "כי על תובע פיצויים בגין הפרת חוזה מוטל הנטל להוכיח הן את
24 קיומו של הנזק, הן את שיעורו...עם זאת, הודגש בפסיקה כי מידת הוודאות והדיוק הנדרשים
25 מהתובע בעניין זה אינה ברמה של דיוק מוחלט, אלא די כי יוכיח את נזקו ואת הפיצוי המגיע
26 לו במידת ודאות סבירה, המתחייבת מנסיבות העניין" (ע"א 1094/23 הרמן קופר נ' רשות
27 מקרקעי ישראל (9.10.2024); ע"א 355/80 אניסימוב בע"מ נ' מלון טירת בת שבע בע"מ, פ"ד לה(2)
28 800, (1981)).

29
30 93. לצורך כך מוטלת על הניזוק "החובה להוכיח את הנתונים העובדתיים שמהם ניתן להסיק
31 את היקף הנזק שנגרם לו, וכפועל יוצא את שיעור הפיצוי לו הוא זכאי. בהתאם, במקרים
32 שבהם נכשל הניזוק בהוכחת נזקו, אין הוא זכאי לפיצויים...חרג לכלל האמור מתקיים
33 באותם המצבים שבהם לאור טבעו ואופיו של הנזק, אשר קיומו הוכח על ידי הניזוק, לא ניתן
34 להביא נתונים מדויקים באשר להיקפו. במקרים אלו, בהם קיים קושי אובייקטיבי להוכיח

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22-09-26321 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי
בע"מ

תיק חיצוני:

באופן מדויק את מידת הנזק שנגרם, נפסק כי לא יהיה בכך כדי להכשיל את תביעתו של
הנפגע" (ע"א 6277/19 ד"ר סנפורד אשר הרמן נ' עו"ד אריה וייס (15.3.2022); להלן – עניין הרמן;
ההדגשה שלי – י"ט).

94. מנגד, במקרים שבהם לא עמד בפני התובע כל קושי אובייקטיבי להביא ראיות בדבר שיעור
הנזק שנגרם לו (ולו בקירוב), קובעת הפסיקה שאין הצדקה לפסיקה על דרך האומדנה (ראו למשל
רע"א 3608/17 הנסון (ישראל) בע"מ נ' אל סיייד ספאליין (10.9.2017); עניין הרמן, פסקה 38).

95. בענייננו לא הייתה כל מניעה להציג תשתית ראייתית ברורה בדבר הנזק שנגרם לתובעת וב"כ
התובעת עצמו טען שמדובר "בתחשיב פשוט וקל". למעשה התשתית העובדתית שנדרשה דומה לזו
המוצגת במכתבו של רו"ח ג'בארין (בכפוף כמובן לבחינת משקל העובדות הנטענות ככל שהיו
צולחות את מבחן הקבילות). ואולם כישלונה של התובעת לא היה באיתור הראיות (המצויות כמובן
בידה) אלא בדרך בה בחרה להביא בפני בית המשפט. אכן, גם אם היו מוצגות כל הראיות
הרלוונטיות סביר שהצדדים היו חלוקים על נכונות המספרים ועל קיומן של הוצאות נוספות שיש
להביא בחשבון לצורך חישוב הרווח הצפוי מהחווה ואשר לא נזכרו במכתבו של רו"ח ג'בארין.
ואולם, במצב זה הראיות היו בפני בית המשפט וניתן היה להכריע בין העמדות הנוגדות. ענייננו
שונה שכן לא קיימת כל תשתית ראייתית (ולו מינימלית) שעל בסיסה ניתן לדון בשאלות אלו הגם
שהיא קיימת בידי התובעת והיא הייתה יכולה להציגה בנקל. במצב דברים זה ברי שאין מקום
לפסוק פיצוי על דרך האומדנה שלא יהיה אלא הערכה (ושמא ניחוש) של בית המשפט ללא כל בסיס
ראייתי, אלא יש לקבוע שהתובעת לא הוכיחה את תביעתה. סוף מעשה במחשבה תחילה. ראו:

"במצבים שבהם טיבו ואופיו של הנזק מאפשרים להוכיח אותו
באמצעות נתונים מדויקים, תובע שלא השכיל להרים את הנטל
לא יזכה בפיצוי 'על אף תחושת אי הנוחות' שבהותרתו בידיים
ריקות"
(רע"א 10124/17 עבדאללה אשקר נ' פאדי סלימאן (30.1.2018))

96. התביעה לפיצויי קיום דינה להידחות אפוא.

97. בכתב התביעה נטען גם לנזקים הנובעים ממכירת המשאיות וכן פיצויי הסתמכות ועוגמת
נפש. ואולם, בסיכומים לא נטען דבר בנושא ויש לומר אפוא שהתובעת זנחה תביעתה בנושאים אלו
ודי בכך בכדי לדחות חלק זה של התביעה (ראו מיני רבים: רע"א 3149/24 רבין מגידש נ' יואב
מגידש (25.9.2024), פסקה 13; ע"א 3250/02 שמחה (סימה) וינצלברג נ' ש.א. דיזל פרטס
בע"מ (7.6.2005)). בכל מקרה, גם נזקים אלו לא הוכחו וזאת מאותם נימוקים שהזכרתי לעיל ביחס
לתביעת פיצויי הקיום. ביחס לתביעה בגין עגמת נפש אזי אמנם אין צורך להביא ראיות לגבי נזק

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 26321-09-22 מ.ס.י הובלות רהיטים בע"מ נ' מזרני כפר סבא סחר בינלאומי בע"מ

תיק חיצוני:

זה, ואולם התובעת היא תאגיד וככלל לא נפסקים פיצויים בגין נזק לא ממוני מסוג עוגמת נפש לתאגיד (ע"א 8588/06 דוד דלג'י נ' אכ"א לפיתוח בע"מ (11.11.2010)). התובעת לא טענה מדוע יש לפסוק אחרת במקרה זה, אלא כפי שציינתי לעיל היא לא חזרה על טענה זו בסיכומיה.

98. ביחס לתביעת פיצויי הסתמכות אציין כי זו ממילא אינה יכולה לדור בכפיפה אחת עם התביעה לפיצויי קיום, שהרי "שור וחמור לא יחדשו יחדיו ופיצויי הסתמכות ופיצויי קיום לא ייפסקו בחדא מחתה... זאת, למעט במקרים חריגים בהם ההתנגשות בין אינטרס ההסתמכות והקיום היא עיונית ותיאורטית בלבד ואין כפל פיצוי" (ע"א 3805/17 קיבוץ כרמים - אגודה שיתופית חקלאית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ (25.6.2019)). אכן, במקרים בהם קיים קושי ממשי בהוכחת שיעור נזקי הקיום, ניתן לפסוק במקום זאת פיצויי הסתמכות (ע"א 3666/90 מלון צוקים בע"מ נ' עיריית נתניה, (מו(4) 45 (1992)) ואולם, כפי שנפסק לעיל, לא היה כל קושי במקרה זה להוכיח את פיצויי הקיום, כך שאף אם היו בפני ראיות לקביעת פיצויי הסתמכות (ואלו אינן בפני) לא היה מקום לעשות כן. בנוסף אציין כי נראה שלמעשה עיקר נזקי ההסתמכות הם הנזק שנגרם ממכירת המשאיות כך שמדובר בתביעות חופפות והתובעת ויתרה כאמור על התביעה בעניין המשאיות.

99. התוצאה היא שדין התביעה להידחות כולה ומשכך אינני רואה צורך לדון בשאלת הקטנת הנזק (סעיף 14 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970).

100. התביעה נדחת אפוא. לאור התוצאה ובשים לב שמקובל עלי שנגרם לתובעת נזק כלשהו, ראיתי שלא לפסוק הוצאות.

ניתן היום, כ"ה אלול תשפ"ו, 07 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

יוסי טורס, שופט